

Люба Илиева - Спомени в прахта

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

В тази част, аз съм сгушена в теб,
а художника стар ни рисува портрет
черно-бял, завършен и цял.

В тази част е специалният ден
помня думите ти, намеси се при мен
никой друг, нямам е ключ.

Но как да вдигна, когато знам, защо звъниш
с лъжи и празни думи, няма да ме задържиш.

[Припев:]

И да, а, аз още пазя онзи стар наш портрет
но, да, знам, той не значи вече нищо за теб
спомени в прахта.

По тази част, аз ти вярвах така,
както вярва дете с играчка в ръце.

Ти я взе, а сега на къде.

В тази част, вече си непознат
в най-самотния град, ти си черният цвят
ти си спомен, спомен, спомен в прахта.

И да ще ти вдигна, чак когато аз реша
един път ще те целуна, втори не греша. (x2)

[Припев]